

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi X. Y.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn.  
I ACa 85/19,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 24 maja 2023 r.,

**oddala skargę.**

## UZASADNIENIE

Skargą na przewlekłość postępowania datowaną na dzień 4 listopada 2022 r., X. Y. (dalej  
również: Skarżący lub Powód) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika,  
wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem  
Apelacyjnym w Krakowie, I ACa 85/19;
2. wydanie zalecenia niezwłocznego wydania wyroku w sprawie do końca 2022 r.;
3. przyznanie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Krakowie na rzecz  
Skarżącego kwoty 8.000 zł zadośćuczynienia;
4. zasądzenie od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Krakowie kosztów zastępstwa  
procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu skargi przedstawiony został przebieg postępowania w sprawie. W tym zakresie Skarżący wskazał następujący katalog zdarzeń:

1. w dniu 7 lipca 2014 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynął pozew o zapłatę przeciwko Szpitalowi w. K. (dalej również: Pozwany lub Szpital) z tytułu naruszenia dóbr osobistych Skarżącego, poprzez bezprawne pozbawienia go wolności w Oddziale Psychiatrii Sądowej o wzmocnionym zabezpieczeniu Pozwanego szpitala, co zostało potwierdzone wyrokiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w sprawie [...] przeciwko Polsce z dnia [...] (skarga nr [...]) stwierdzającego naruszenie przez Polskę art. 5 ust. 1 lit. e/ Konwencji w związku z pozbawieniem wolności Skarżącego w szpitalu psychiatrycznym w okresie od dnia 17 czerwca 2012 r. do dnia 30 maja 2014 r.;
2. w dniu 22 lipca 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wysyłał Pozwanemu odpis pozwu zobowiązując go do udzielenia odpowiedzi na pozew w terminie 21 dni;
3. w dniu 14 sierpnia 2014 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęła odpowiedź na pozew (Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu;
4. w dniu 12 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie przesyłał pismo do interwenienta ubocznego (ubezpieczyciela Pozwanego) do złożenia oświadczenia w sprawie w terminie 14 dnia;
5. w dniu 8 października 2014 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie, wpłynęło pismo procesowe pełnomocnika Powoda odnoszące się do twierdzeń Pozwanego podniesionych w odpowiedzi na pozew;
6. w dniu 21 listopada 2014 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie, wpłynęło pismo ubezpieczyciela Pozwanego, którym zgłosił swój udział w sprawie;
7. w dniu 26 lutego 2015 r. odbyła się pierwsza rozprawa. Sąd Okręgowy w Krakowie przesłuchał świadkó 1. w oraz wyznaczył kolejny termin posiedzenia na dzień 14 maja 2015 r.;
8. w dniu 20 marca 2015 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie, wpłynęło pismo Powoda wraz z dowodami w sprawie, zaś w dniu 13 kwietnia 2015 r. wpłynęło pismo od jego pełnomocnika;
9. w dniu 4 maja 2015 r. wpłynęło kolejne pismo pełnomocnika Powoda;

10. w dniu 14 maja 2015 r. przed Sądem Okręgowym w Krakowie odbyła się kolejna rozprawa, gdzie przesłuchano kolejnych świadków, a następnie Sąd Okręgowy w Krakowie odroczył rozprawę do dnia 1 października 2015 r.;
11. w dniu 15 lipca 2015 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo kolejne pismo Pozwanego powołujące nowe wnioski dowodowe;
12. w dniu 1 października 2015 r. przed Sądem Okręgowym w Krakowie odbyła się kolejna rozprawa, gdzie przesłuchano świadków, z informacją o powiadomieniu o nowym terminie na piśmie;
13. w dniu 8 października 2015 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo Pozwanego wykonujące zobowiązanie dotyczące podania danych personelu zatrudnionego w Oddziale Szpitala, gdzie przebywał Powód;
14. w dniu 22 października 2015 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo pełnomocnika Powoda z wykonaniem zobowiązania sądu dotyczącego dowodu ze świadków personelu Szpitala;
15. w dniu 17 grudnia 2015 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo Sądu Okręgowego w Katowicach ([...]);
16. w dniu 12 stycznia 2016 r. do akt sprawy wpływa dokumentacja medyczna Powoda z Zakładu Karnego;
17. w dniu 13 stycznia 2016 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo Powoda w przedmiocie zastrzeżeń do protokołu, na podstawie art. 162 k.p.c.;
18. w dniu 8 lutego 2016 r. przed Sądem Okręgowym w Krakowie odbyła się kolejna rozprawa, gdzie przesłuchani zostali świadkowie, a kolejny termin został wyznaczony na dzień 9 maja 2016 r.;
19. w dniu 9 maja 2016 r. na rozprawie został przesłuchany świadek ksiądz J.K. (kapelan szpitalny), który złożył obciążające Szpital zeznania. W konsekwencji, Sąd Okręgowy w Krakowie wydał postanowienie o pominięciu dowodu ze świadka Powoda i oddalił wniosek o przesłuchanie innego świadka Powoda. Następnie Sąd Okręgowy w Krakowie dopuścił kolejno dowód z przesłuchania Powoda. Rozprawa została odroczone z terminem na piśmie;

20. w dniu 23 maja 2016 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo Powoda z zastrzeżeniami w trybie art. 162 k.p.c., co do oddalenia dowodu ze świadka Powoda;
21. w dniu 13 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wysłał pismo do Sądu Rejonowego w Nysie o udzielenie mu pomocy prawnej w przesłuchaniu Powoda. Pismo to do Sądu Rejonowego w Nysie wpłynęło w dniu 23 czerwca 2016 r.;
22. w dniu 17 sierpnia 2016 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynął wniosek dowodowy pełnomocnika Powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych oraz dowodu z pism Rządu Polskiego związanych z toczącą się sprawą przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka ze skargi powoda;
23. w dniu 1 września 2016 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo Sądu Rejonowego w Nysie ze zwrotem odezwy z przesłuchania Powoda w dniu 24 sierpnia 2016 r. wraz z wnioskiem Powoda o wyłączenie od orzekania Sędzię referenta z uwagi na ewentualną stronniczość;
24. w dniu 13 września 2016 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo pełnomocnika Powoda wyznaczonego z urzędu w przedmiocie o zwolnienie go z dalszej reprezentacji Powoda;
25. w dniu 21 września 2016 r. do akt sprawy wpłynęło oświadczenie Sędziego o braku podstaw do wyłączenia od rozpoznania sprawy;
26. w dniu 29 września 2016 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wydał postanowienie o oddaleniu wniosku Powoda o wyłączenia Sędziego od orzekania w sprawie;
27. w dniu 7 października 2016 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo Sądu Rejonowego w Nysie z wykonaną transkrypcją z przesłuchania Powoda;
28. w dniach 17 i 20 października 2016 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło zażalenie pełnomocnika Powoda i samego Powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 września 2016 r. oddalające wniosek o wyłączenie Sędziego od orzekania w sprawie;
29. w dniu 28 listopada 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w Krakowie wpłynęły akta z zażaleniami na odmowę wyłączenia Sędziego;
30. w dniu 23 stycznia 2017 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił zażalenia;

31. w dniu 30 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w Krakowie, oddalił wniosek powoda z dnia 14 października 2016 r. o wyznaczenie dla niego dodatkowych dwóch pełnomocników (wskazano tutaj, że zgodnie z zasadą równości procesowej, skoro Pozwana posiadał dwóch pełnomocników i sama mogła uczestniczyć w rozprawach, a powód był pozbawiony wolności i nie miał możliwości brania udziału w rozprawach zaś sąd odmawiał jego wnioskowi o sprowadzenia, to uważał, że powinien mieć wyznaczonych tylu pełnomocników ilu miał Pozwany);
32. w dniu 15 i 17 lutego 2016 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęły zażalenia (Powoda i jego pełnomocnika wyznaczonego z urzędu) na oddalenie wniosków o wyznaczenie dwóch pełnomocników;
33. w dniu 17 lutego 2017 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo Powoda z rozszerzeniem powództwa i wnioskami dowodowymi z dokumentów urzędowych Najwyższej Izby Kontroli, która dokonała kontroli w pozwanym szpitalu;
34. w dniu 1 września 2017 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynął wniosek dowodowy Powoda, którym domagał się on przeprowadzenia dowodu z załączonej opinii sądowo kardiologicznej mówiącej o podjętej przez Powoda we wcześniejszym czasie próbie samobójczej z zagrożeniem życia oraz z nagraniem audio-wizualnym fragmentu filmu „Piękny umysł” gdzie ukazane są objawy podania pacjentowi dużej dawki insuliny (jak podał sobie powód), które powinny zostać niezwłocznie zauważone przez personel Pozwanego (co nie nastąpiło);
35. w dniu 16 października 2017 r. odbyła się kolejna rozprawa w Sądzie Okręgowym w Krakowie, na którą stawiał się Powód wraz z wyznaczonym mu z urzędu nowym pełnomocnikiem. Powód oświadczył, że złożył do akt sprawy wniosek z dnia 16 czerwca 2017 r. o zmianę pełnomocnika, który nie został dotychczas rozpoznany. Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził, że w aktach brak było wniosku, przy czym w systemie była adnotacja o jego wpływie. W konsekwencji Sąd ten odroczył rozprawę z terminem z urzędu;
36. kolejno do akt sprawy został załączony wniosek Powoda z dnia 16 czerwca 2017 r. o zmianę na radcę prawnego M.K.;

37. w dniu 21 października 2017 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wydał postanowienie zmieniające pełnomocnika Powoda;
38. w dniu 2 listopada 2017 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo Pozwanego odnoszące się do o rozszerzenia powództwa;
39. w dniu 3 stycznia 2018 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynął wniosek nowo wyznaczonego pełnomocnika z urzędu Powoda o wydłużenie terminu do zajęcia stanowiska w sprawie argumentując to brakiem terminu kolejnej rozprawy i wydarzeniami życiowymi;
40. w dniu 16 stycznia 2018 r. Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo pełnomocnika z urzędu powoda, którym podtrzymał on dotychczasowe stanowisko Powoda i doprecyzował zastrzeżenia proceduralne, co do oddalenia wniosku dowodowego o przesłuchanie świadka M.M. (art. 217 i art. 227 k.p.c.);
41. pismem z dnia 25 stycznia 2018 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wezwał pełnomocnika Powoda w terminie 7 dni do podania adresu świadka M.M., pod rygorem pominięcia dowodu;
42. w dniu 19 lutego 2018 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło pismo pełnomocnika Powoda, w którym wskazał on miejsce pobytu świadka;
43. w dniu 20 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wydał postanowienie o dopuszczeniu dowodu z przesłuchania świadka M.M. (przesłuchanie miało odbyć się w Sądzie Rejonowym w Lublińcu);
44. w dniu 23 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w Lublińcu zawiadomił Sąd Okręgowy w Krakowie i strony procesu o terminie przesłuchania świadka M.M. (12 kwietnia 2018 r.);
45. pismem z dnia 8 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zawiadomił strony o wyznaczonej rozprawie na dzień 13 września 2018 r.;
46. w dniu 28 sierpnia 2018 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynął wniosek pełnomocnika Powoda z urzędu o zwolnieniu go od obowiązku zastępowania powoda w procesie (pełnomocnik w uzasadnieniu wniosku wskazał na utratę zaufania do Powoda, załączając do wniosku korespondencję mailową);
47. w dniu 13 września 2018 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wniosek oddalił;

48. w dniu 20 września 2018 r. Sąd Okręgowy w Krakowie ogłosił wyrok, którym oddalił w całości powództwo Powoda i obciążył go kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej w kwocie 7 217, 00 zł., odstępując od dalszego obciążenia Powoda kosztami procesu na rzecz interwenienta ubocznego (ubezpieczyciela);
49. w dniu 24 i 25 września 2018 r. oraz w dniu 1 października 2018 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęły wnioski stron o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku;
50. w dniu 18 października 2018 r. pełnomocnik Powoda odebrał wyrok wraz z uzasadnieniem;
51. w dniu 22 października 2018 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęło zażalenie interwenienta ubocznego na odmowę zasądzenia od Powoda dalszych kosztów procesu na rzecz strony pozwanej;
52. w dniu 5 listopada 2018 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynęła apelacja Powoda, natomiast w dniu 7 listopada 2018 r. apelacja pełnomocnika Powoda;
53. w dniu 24 stycznia 2019 r. do Sądu Apelacyjnego w Krakowie wpłynęły akta ze środkami odwoławczymi;
54. w dniu 24 stycznia 2019 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie ustalił skład orzekający w postaci losowego przydziału sprawy Sędziemu referentowi;
55. w dniu 14 stycznia 2020 roku powód złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Krakowie i przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, która postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 marca 2020 r., [...] została uznana częściowo za zasadną. Sąd Apelacyjny w Krakowie stwierdził, że w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Apelacyjny w Krakowie pod sygn. akt I ACa 85/19 nastąpiła przewlekłość postępowania, a następnie przyznał X. Y. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Krakowie sumę pieniężną w wysokości 2.000 zł i w pozostałej części skargę oddalił;
56. w dniu 1 lipca 2020 r. Powód skierował skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka zarzucając postanowieniu Sądu Apelacyjnego [...] naruszenie art. 6 ust. 1 i art. 13 Konwencji Europejskiej, która została zaakceptowana

przez Europejski Trybunał Praw Człowieka (zgodnie z decyzją ETPC [...]. v. Polska, skarga nr [...] vide zał. Do decyzji z dnia [...] r., [...] i inni przeciwko Polsce, skarga nr [...]), przyznająca Powodowi po 2000 zł za każdy rozpoczęty rok postępowania;

57. w dniu 29 października 2020 r. odbyła się pierwsza rozprawa apelacyjna, gdzie Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowił odroczyć publikację wyroku na dzień 12 listopada 2020 r.;
58. w dniu 12 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowił otworzyć na nowo zamkniętą rozprawę i odroczyć;
59. postanowieniem z dnia 19 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie na posiedzeniu niejawnym, dopuścił z urzędu dowód z opinii biegłego lekarza psychiatry na okoliczność ustalenia: czy w świetle zasad sztuki medycznej stan zdrowia Powoda i jego zachowanie (w szczególności informacja o tym, że podczas pobytu w Wojewódzkim Szpitalu [...] powód miał podjąć próbę samobójczą) uzasadniały podjęcie w stosunku do niego (podczas pobytu w Szpitalu w K.) dalszych działań mających na celu zapobieżenia kolejnej próbie samobójczej (pierwsza nastąpiła w nocy z [...] fakt ten został skutecznie przez niego zakwestionowany);
60. w dniu 14 maja 2021 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, po ustaleniu nowego biegłego, przesłał akta w celu wydania opinii w wyżej wskazanej sprawie;
61. zarządzeniem z 9 listopada 2021 r. wyznaczono termin rozprawy apelacyjnej na dzień 31 stycznia 2022 r. który następnie zmieniono na dzień 28 stycznia 2022 r.;
62. w dniu 28 stycznia 2022 r. i w dniu 8 kwietnia 2022 r. odbyły się rozprawy apelacyjne (został na nich przesłuchany biegły psychiatra, który wydał opinie w przedmiocie złożonych przez Powoda w trybie art. 162 k.p.c. zastrzeżeń);
63. w dniu 16 maja 2022 r. Powód skierował skargę do Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie., wnosząc o doprowadzenie do zakończenia sprawy, gdyż poniósł niewymierną krzywdę i szkodę;
64. w dniu 14 listopada 2022 r., Sąd Apelacyjny w Krakowie wyznaczył kolejny termin rozprawy apelacyjnej.



Biorąc pod uwagę zaistniałe w sprawie okoliczności Powód uznał, że rozpoznawana sprawa nie jest zbyt skomplikowana, gdyż nie wymagała ponadprzeciętnej oceny i przeprowadzenia postępowania. Tym samym brak jest podstaw, aby uznać, że nie mogła dotąd być prawomocnie rozstrzygnięta.

Przedstawiając następnie dalsze argumenty, w tym między innymi orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Sądu Najwyższego Skarżący podniósł, że jego żądanie zarówno co do kwoty zadośćuczynienia, jak i stwierdzenia przewlekłości postępowania jest w pełni zasadne.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie w odpowiedzi na skargę nadzwyczajną wniósł o jej oddalenie. Przedstawiając liczne argumenty oraz przebieg toczącego się w niniejszej sprawie postępowania Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie uznał, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona przez X. Y. nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm., dalej także: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo

czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W przedmiotowej sprawie Skarżący domaga się stwierdzenia, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, I ACa 85/19 doszło do przewlekłości postępowania, wskazując: w pierwszej kolejności szereg czynności procesowych przeprowadzonych przed Sądem Okręgowym w Krakowie, a następnie przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, który rozpoznaje sprawę z wniesionej przez X. Y. apelacji.

Odnosząc się do powyższego, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, po przeprowadzonej analizie akt sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie pod sygn. akt I ACa 85/19, że brak jest podstaw do stwierdzenia w tej sprawie przewlekłości postępowania. Skutkowało to, w myśl art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania koniecznością oddalenia skargi wywiedzionej przez X. Y. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powołany art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania stanowi, iż strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Wprawdzie przepisy ustawy o skardze na przewlekłość postępowania nie definiują jaki okres oczekiwania na rozpoznanie sprawy należy uznać za przewlekłość to w dotychczasowym orzecznictwie Sądu

Najwyższego zasadnie zauważa się, iż znamiona przewlekłości postępowania przypisuje się z reguły dopiero kilkunastomiesięcznej lub dłuższej bezczynności sądu drugiej instancji w wyznaczeniu terminu rozprawy odwoławczej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 maja 2022 r., I NSP 149/22 i powoływane tam orzecznictwo). Podkreślić jednocześnie należy, że art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania wprost stanowi, iż dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, znaczenie ma łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona. Zatem choć czas trwania postępowania stanowi niezwykle istotny element oceny, czy *ad casum* naruszono prawo strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, to nie stanowi jedynej przesłanki weryfikacyjnej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego: z 11 maja 2022 r., I NSP 106/22; z 25 sierpnia 2021 r., I NSP 105/21). Konieczne jest bowiem odniesienie się do realiów konkretnej sprawy i dokonanie oceny przez pryzmat kryteriów określonych w art. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 lipca 2019 r., I NSP 48/19).

Przeprowadzona analiza akt sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w K. pod sygn. akt I ACa 85/19 pozwala na odtworzenie czynności podejmowanych przez ten Sąd, po wpłynięciu akt postępowania wraz z apelacją Powoda z dnia 5 listopada 2018 r. oraz apelacją pełnomocnika Powoda z dnia 7 listopada 2018 r. Sąd Najwyższy stwierdza w świetle powyższego, że Sąd Apelacyjny w Krakowie podjął szereg czynności w celu rozpoznania sprawy, które też szczegółowo zostały wymienione w odpowiedzi Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie na skargę na przewlekłość postępowania X. Y. (k. 11-14 akt sądowych). Wśród podjętych przez Sąd Apelacyjny w Krakowie czynności, które Sąd ten podjął w celu rozpoznania sprawy zasadniczo należy wymienić wnioski Powoda w przedmiocie wypowiedzenia pełnomocnictwa (k. 879 akt I ACa 85/19), liczne wnioski dowodowe Powoda (k. 964, k. 970, k. 981, k. 1105, k.1137, k. 1486, k. 1487 akt I ACa 85/19), zarzuty Powoda skierowane do sporządzonej opinii sądowo psychiatrycznej (k.1082 akt I ACa 85/19), powołanie biegłego lekarza psychiatry (k. 1105 akt I ACa 85/19), jak również wnioski o wyłączenie sędziego referenta (k. 1278, k. 1314, k.

1367, k. 1428, akt I ACa 85/19). Sąd Najwyższy zaznacza jednocześnie, że dnia 14 listopada 2022 r. odbyła się rozprawa apelacyjna i w tym dniu, po naradzie Przewodniczący ogłosił wyrok, poprzez odczytanie sentencji i podanie ustnych motywów podjętego rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy stwierdza w świetle powyższego, że sam czas trwania postępowania nie stanowi jedynej przesłanki przewlekłości postępowania. Konieczne jest bowiem odniesienie się do realiów konkretnej sprawy i dokonanie oceny przez pryzmat kryteriów określonych w art. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania. Należy zatem stwierdzić, że co prawda od dnia wniesienia do Sądu Okręgowego w Warszawie, pozwu w dniu 7 listopada 2018 r. do dnia, w którym odbyła się rozprawa apelacyjna tj. 14 listopada 2022 r., na której wydano wyrok, upłynęły cztery lata, to jednak w postępowaniu odwoławczym, któremu zarzucono przewlekłość, czynności podejmowane przez Sąd Apelacyjny w Krakowie zmierzały do rozstrzygnięcia sprawy i były podejmowane w rozsądnych odstępach czasu. Wobec wskazanej wielości czynności podejmowanych przez Sąd Apelacyjny w Krakowie, mających wpływ na czas przebiegu postępowania, nie ma znaczenia fakt, że sprawa nie należała do szczególnie zawiłych. Należy jeszcze wskazać, że X. Y. nie wnosił o przyspieszenie rozpoznania sprawy, nie wskazywał również, aby sprawa miała dla niego szczególne znaczenie. Ponadto dodać trzeba, że trudno jest uznać działania Sądu Apelacyjnego za nakierowane na przedłużenie postępowania. Już na marginesie dodać należy, że Sąd Najwyższy w sprawach ze skarg na przewlekłość postępowania nie dokonuje oceny czynności podejmowanych przez sąd w toku postępowania pod względem merytorycznym (w tym także wydawanych postanowień) a jedynie sprawdza prawidłowość ciągu czynności podejmowanych w przebiegu postępowania, któremu zarzucana jest przewlekłość, a ten w niniejszej sprawie należy uznać za prawidłowy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł jak w sentencji postanowienia, oddalając skargę.

[t.n]

at